

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	17. maj 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1-2 af 14. april, nr. 3-4 af 21. april samt 5-176 af 2. maj 2005 (ad L 137).

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 138:

”Anser ministeren det som et EU-anliggende, at Chartret om Grundlæggende Rettigheder ulovliggør strafferetslove med tilbagevirkende kraft, jf. art. II-109, idet det erindres, at Danmark et par gange har anvendt sig af tilbagevirkende love – blandt andet efter anden verdenskrig?”

Svar:

Bestemmelsen svarer til art. 7 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og stadfæster princippet om forbud mod straffelove med tilbagevirkende kraft. Der erindres om, at dette allerede er et princip, som EF-Domstolen har anvendt bl.a. i den såkaldte Kent Kirk-sag, hvor daværende fiskeskipper og medlem af Europa-Parlamentet Kent Kirk blev opbragt af den engelske fiskeriinspektion for at fiske inden for UK's 12-sømilsfiskerigrænse i strid med en engelsk bekendtgørelse. Kent Kirk blev idømt en bøde ved en engelsk ret, idet retten lagde til grund, at den engelske bekendtgørelse var i overensstemmelse med en EF-forordning om fiskeriet, der var blevet vedtaget nogle uger efter Kent Kirks fiskeri, men som ansås for at have tilbagevirkende kraft. Den engelske appelret forelagde fortolkningen af den relevante EF-forordning for EF-Domstolen. EF-Domstolen fastslog, at Kent Kirk ikke kunne straffes for overtrædelse af den britiske bekendtgørelse, da det ville være i strid med princippet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om straffelove med tilbagevirkende kraft at fortolke den relevante EF-forordning på en måde, der tillod at straffe med tilbagevirkende kraft.